31997D0747

L 303/12 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1997 11 6

KOMISIJOS SPRENDIMAS

1997 m. spalio 27 d.

nustatantis mėginių kiekį ir jų ėmimo dažnumą, numatytą Tarybos direktyvoje 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių tam tikruose gyvūninės kilmės produktuose kontroliavimo

(tekstas svarbus EEE)

(97/747/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvą 96/23/EB dėl kai kurių medžiagų ir jų likučių gyvuose gyvūnuose ir gyvūninės kilmės produktuose monitoringo priemonių, panaikinančią Direktyvas 85/358/EEB ir 86/469/EEB bei Sprendimus 89/187/EEB ir 91/664/EEB [1], ypač į jos 6 straipsnio 2 dalį,

kadangi Direktyvos 96/23/EB IV priede nustatomas mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas iš II priede išvardytų gyvų gyvūnų bei tam tikrų produktų, o Komisijai duodama užduotis nustatyti mėginių kiekį ir jų ėmimo dažnumą iš tam tikrų kitų gyvūninės kilmės produktų;

kadangi 1985 m. sausio 29 d. Tarybos direktyva 85/73/EEB dėl veterinarinių patikrinimų ir kontrolės finansavimo, numatyto Direktyvose 89/662/EEB, 90/425/EEB, 90/675/EEB bei 91/496/EEB [2] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB [3], B priede nustatė rinkliavas, skirtas užtikrinti, kad būtų atliekama gyvų gyvūnų ir gyvūninės kilmės produktų kontrolė, numatyta Direktyvoje 96/23/EB;

kadangi, atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant dabartines nacionalines priemones ir informaciją, pateiktą Komisijai pagal dabartines Bendrijos taisykles, mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas turėtų būti nustatytas ne tik Direktyvos 96/23/EB IV priede paminėtiems gyvūninės kilmės produktams;

kadangi šiame sprendime numatytas mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas turi būti įtrauktas į likučių kontroliavimo planus ne vėliau kaip iki 1999 m. numatyto patikslinimo, kurį valstybės narės turėtų pateikti iki 1999 m. kovo 31 d.;

kadangi šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Veterinarijos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šio sprendimo priede, papildančiame Direktyvos 96/23/EB IV priede nustatytus mėginių kiekius ir jų ėmimo dažnumą, yra nustatytas mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas, skirtas kontroliuoti tam tikrų medžiagų ir jų likučių buvimą piene, kiaušiniuose, triušienoje, laukinių ir ūkiuose auginamų medžiojamųjų paukščių bei žvėrių mėsoje ir meduje.

2 straipsnis

1 straipsnyje nurodyti mėginių kiekiai ir jų ėmimo dažnumai turi atitikti 1999 metams valstybių narių pateiktą atnaujintą likučių kontroliavimo planą.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1997 m. spalio 27 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

---

[1] OL L 125, 1996 5 23, p. 10.
[2] OL L 32, 1985 2 5, p. 14.
[3] OL L 162, 1996 7 1, p. 1.

PRIEDAS

I SKYRIUS

PIENAS

1. **Karvių pienas**

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

— Kiekvieną oficialų mėginį turi paimti oficiali kompetentinga institucija tokiu būdu, kuris visada leistų atsekti pieno kilmės ūkį.

— Valstybių narių pasirinkimu mėginiai gali būti paimami:

a) arba ūkiuose iš surinkimo talpyklos;

b) arba pieninėse prieš išpilant talpyklos turinį.

— Nuostata, leidžianti nukrypti nuo pirmiau minėto kilmės ūkio atsekamumo principo, gali būti taikoma dėl medžiagų ar likučių, nurodytų Tarybos direktyvos 96/23/EB I priedo B grupės 3 dalies a, b ir c punktuose.

— Mėginiai turi būti paimami tik iš žalio pieno.

Mėginio dydis priklauso nuo taikomų analizės metodų.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Metinis mėginių kiekis yra toks, kad 15 000 tonų metinės pieno gavybos tektų 1 mėginys bei būtų paimta ne mažiau kaip 300 mėginių.

Paskirstyta turi būti taip:

a) 70 % mėginių turi būti tikrinami veterinarinių vaistų likučiams nustatyti. Šiuo atveju kiekvienas mėginys turi būti ištirtas dėl ne mažiau kaip keturių skirtingų junginių buvimo iš ne mažiau kaip trijų grupių, nurodytų direktyvos I priedo A grupės 6 dalyje, B grupės 1 dalyje, B grupės 2 dalies a punkte ir B grupės 2 dalies e punkte;

b) 15 % mėginių turi būti tikrinami likučiams, nurodytiems Direktyvos 96/23/EB I priedo B grupės 3 dalyje, nustatyti;

c) likusioji dalis (15 %) turi būti skirta tyrimams, atsižvelgiantį valstybės narės padėtį.

2. **Kitų gyvūnų rūšių (avių, ožkų, kumelių) pienas**

Šioms rūšims mėginių kiekį turi nustatyti kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į gamybos lygį ir nustatytas problemas. Šių rūšių pieno mėginiai turi būti įtraukti į mėginių ėmimo planą kaip papildomi mėginiai prie imamų karvių pieno mėginių.

2 SKYRIUS

KIAUŠINIAI

1. **Vištų kiaušiniai**

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

— Kiekvieną oficialų mėginį turi paimti oficiali kompetentinga institucija tokiu būdu, kuris leistų atsekti kiaušinių kilmės ūkį.

— Valstybių narių pasirinkimu mėginiai gali būti paimami:

a) ūkiuose;

b) arba pakavimo centruose.

— Atsižvelgiant į naudojamus analizės metodus, mėginio dydis yra ne mažiau kaip 12 (arba daugiau) kiaušinių.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Mėginių, kurie turi būti paimami kasmet, skaičius turi būti toks, kad 1 000 tonų metinio kiaušinių produkcijos suvartojimo tektų ne mažiau kaip 1 mėginys, bei būtų paimta ne mažiau kaip 200 mėginių. Dėl mėginių proporcijų gali nuspręsti kiekviena valstybė narė atskirai, vadovaudamasi šios pramonės šakos struktūra, o visų pirma – atsižvelgdama į tos šakos vidinės integracijos lygį.

Ne mažiau kaip 30 % mėginių turi būti surinkta pakavimo centruose, reprezentuojančiuose didžiausią kiaušinių, teikiamų vartoti žmonėms, dalį.

Proporcijos turi būti paskirstomos taip:

— 70 % mėginių turi būti ištirti, siekiant nustatyti ne mažiau kaip vieną junginį iš šių grupių, nurodytų Direktyvos 96/23/EB II priede: A grupės 6 dalies, B grupės 1 dalies ir B grupės 2 dalies b punkto,

— 30 % mėginių turi būti skirta tyrimams, atsižvelgiant į atskirai kiekvienos valstybės narės padėtį, tačiau turi apimti ir kai kuriuos tyrimus I priedo B grupės 3 dalies a punkto medžiagoms nustatyti.

2. **Kitų paukščių rūšių kiaušiniai**

Sprendimą dėl šių rūšių mėginių skaičiaus turi priimti kiekviena valstybė narė atskirai, atsižvelgdama į gamybos lygį ir nustatytas problemas. Šių paukščių rūšių kiaušiniai turi būti įtraukti į mėginių ėmimo planą kaip papildomi mėginiai prie imamų vištų kiaušinių mėginių.

3 SKYRIUS

TRIUŠIENA IR LAUKINIŲ BEI ŪKIUOSE AUGINAMŲ MEDŽIOJAMŲJŲ PAUKŠČIŲ IR ŽVĖRIŲ MĖSA

1. **Triušiena**

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

Mėginiui imamas vienas ar daugiau to paties gamintojo gyvūnai, priklausomai nuo analizės metodų reikalavimų.

— Kiekvieną oficialų mėginį turi paimti oficiali kompetentinga institucija tokiu būdu, kuris leistų atsekti triušių kilmės ūkį.

— Atsižvelgiant į atskirai kiekvienos valstybės narės triušienos gamybos struktūrą, mėginiai gali būti paimami:

a) ūkiuose;

b) arba registruotose skerdyklose (taip, kaip tai apibrėžta Tarybos direktyvoje 91/495/EEB ([1])).

Siekiant nustatyti, ar nenaudojamos draudžiamos medžiagos, ūkiuose gali būti paimami keli papildomi geriamojo vandens ir pašarų mėginiai, nepažeidžiant Direktyvos 96/23/EB nuostatų.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Kasmet paimamų mėginių kiekis turi būti toks, kad kiekvieniems 300 tonų metinės gamybos (paskersto svorio) iš pirmųjų 3 000 tonų produkcijos tektų 10 mėginių, o iš kiekvienų papildomų 300 tonų būtų paimamas 1 mėginys.

Paskirstyta turi būti taip (nuoroda į Direktyvos 96/23/EB I priedą):

— A grupė: 30 % visų mėginių kiekio,
70 % turi būti patikrinta dėl A grupės 6 dalies medžiagų,
30 % turi būti patikrinta dėl kitų A grupės pogrupių medžiagų.

— Grupė B: 70 % visų mėginių kiekio,
30 % turi būti patikrinta dėl B grupės 1 dalies medžiagų,
30 % turi būti patikrinta dėl B grupės 2 dalies medžiagų,
10 % turi būti patikrinta dėl B grupės 3 dalies medžiagų.

Likusioji dalis turi būti skirta tyrimams, atsižvelgiant į valstybės narės padėtį.

Šie skaičiai bus patikslinti per dvejus metus po šio sprendimo priėmimo.

2. **Ūkiuose auginami medžiojamieji paukščiai ir žvėrys**

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

Mėginio dydis priklauso nuo taikomų analizės metodų.

Mėginiai privalo būti paimti gamintojo padalinyje. Turi būti įmanoma atsekti gyvūnų ar jų mėsos kilmės ūkį.

Siekiant nustatyti, ar nenaudojamos draudžiamos medžiagos, ūkiuose gali būti paimami keli papildomi geriamojo vandens ir pašarų mėginiai, nepažeidžiant Direktyvos 96/23/EB nuostatų.

([1]) OL L 268, 1991 9 24, p. 41.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Kasmet turi būti paimama ne mažiau kaip 100 mėginių.

Proporcijos turi būti paskirstomos taip:

— A grupė: 20 % visų mėginių skaičiaus.

Dauguma mėginių turi būti ištirti A grupės 5 dalies ir A grupės 6 dalies medžiagoms nustatyti,

— B grupė: 70 % visų mėginių skaičiaus.

Paskirstyta turi būti taip:

30 % mėginių turi būti patikrinti B grupės 1 dalies medžiagoms nustatyti,

30 % turi būti patikrinti B grupės 2 dalies a ir b punktų medžiagoms nustatyti,

10 % turi būti patikrinti B grupės 2 dalies c ir e punktų medžiagoms nustatyti,

30 % turi būti patikrinti B grupės 3 dalies medžiagoms nustatyti.

Likusioji dalis (10 %) yra skiriama tyrimams, atsižvelgiant į valstybės narės patirtį.

Valstybės narės Komisijai pateikia skaičius, atitinkančius jų ūkiuose auginamų medžiojamųjų paukščių ir žvėrių mėsos, skirtos vartoti žmonėms, gamybą. Atsižvelgiant į tą informaciją, pirmiau minėti skaičiai bus patikslinti per vienerius metus nuo šio sprendimo priėmimo.

3. **Laukiniai medžiojamieji paukščiai ir žvėrys**

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

Mėginio dydis priklauso nuo taikomo analizės metodo.

Mėginiai turi būti paimami gamybos padalinyje arba medžioklės plote.

Turi būti įmanoma atsekti gyvūnų sumedžiojimo regioną.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Kasmet turi būti paimama ne mažiau kaip 100 mėginių.

Šie mėginiai turi būti paimami cheminių elementų likučiams nustatyti.

Valstybės narės Komisijai pateikia skaičius, atitinkančius laukinių medžiojamųjų paukščių ir žvėrių, skirtų vartoti žmonėms, nacionalinę metinę gamybą. Atsižvelgiant į šią informaciją, pirmiau minėti skaičiai bus patikslinti per vienerius metus nuo šio sprendimo priėmimo.

4 SKYRIUS

MEDUS

A. *Mėginių ėmimo reikalavimai*

Mėginio dydis priklauso nuo taikomo analizės metodo.

Mėginiai gali būti paimami bet kurioje gamybos pakopoje, su sąlyga, jei yra įmanoma atsekti medaus gamintoją.

B. *Mėginių kiekis ir jų ėmimo dažnumas*

Kasmet paimamų mėginių kiekis turi būti ne mažesnis kaip 10 mėginių 300 tonų metinės produkcijos pirmiesiems 3000 produkcijos tonų, o kiekvieniems 300 papildomų tonų turi tekti vienas mėginys.

Paskirstyta turi būti taip:

— B grupės 1 dalis ir B grupės 2 dalies c punktas: 50 % visų mėginių skaičiaus,

— B grupės 3 dalies a, b ir c punktai: 40 % visų mėginių skaičiaus.

Likusioji dalis (10 %) turi būti skiriama tyrimams, atsižvelgiant į valstybių narių patirtį. Visų pirma dėmesį reiktų skirti mikotoksinams nustatyti.